γιατὶ αὐτὰ τὰ λόγια ἔρχονται πάντα στὸ στόμα μου; Περίεργο πρᾶγμα ! Διάβασα καὶ μερικὰ ἰατρικὰ βιβλία ποῦ γράφουνε γιὰ κακουργήματα ποὺ τὰ διέπραξαν τρελλοί. Καταρτίσθηκα στὴν ἐντέλεια. Τραλαλά !

Ἕνα πρωὶ πῆγα στὸ σπῆτι τοῦ γιατροῦ Λοσεντὰ ποὔτανε ὁ καλλίτερος γιατρὸς γιὰ τοὺς τρελλοὺς καὶ τοῦ εἶπα:

—Γιατρὲ ἔρχομαι νὰ σᾶς κάμω μιὰ ἐξομολόγησι. Εἶμαι πλούσιος, εὐτυχισμένος, λατρεύω τὴν γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου. Δὲν ἔχω καμμιὰ ἔχθρα μὲ κανένα, μὰ πολλὲς μέρες τώρα βρίσκομαι σὲ τρομερὲς νευρικὲς κρίσεις.

Ὁμιλοῦσα ἐπίτηδες μὲ φωνὴ κομμένη, μὲ μάτια τρομαγμένα καὶ χείλη σουφρωμένα. Ὁ γιατρὸς μ'ἐκείταξε μὲ προσοχή. Ἔπαιζα θαυμάσια τὸ ρόλο μου.

— Ἐξακολουθήσατε, μοῦ εἶπε.

Χαμήλωσα τὸ κεφάλι μου καὶ μὲ σιγαλὴ φωνὴ τοῦ εἶπα :

—Πολλὲς φορὲς νοιώθω μέσα μου μιὰ φρικτὴ ἀγωνία. Νοιώθω τή διάθεσι νὰ σκοτώσω! Τὸ χέρι μου ἁπλώνεται μόνο του ν' ἁρπόξῃ τὸ μαχαῖρι ἀπὸ τὸ τραπέζι. Μιὰ τρομερὴ δύναμι μὲ σπρώχνῃ νὰ σκοτώσω ! Ποῖον ; Δὲν γνωρίζω. Τὴν γυναῖκα μου; τὰ παιδιὰ μου ; τὴν νουνιάδα μου ; Φοβοῦμαι νὰ μὴ νοιώσουν οἱ δικοί μου ἀπ'τὰ μάτια μου τὸ τρομερὸ μυστικὸ ποὺ μὲ βασανίζει. Δένω τότε τὰ χέρια καὶ μπήγω τὰ νύχια μου στὸ σῶμα μου γιὰ νὰ ξυπνήσω ἀπὸ τὸ ὄνειρο αὐτό... Τὴς πρώτες φορὲς σὰν μοῦ ἐρχότανε αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία σηκωνόμουνα, ἔχυνα κρύο νερὸ στὸ κεφάλι μου, ἔπαινε τό κακὸ καὶ γύριζα πόλι χαμογελῶντας... Μὰ εἶνε τώρα λίγος καιρὸς ποὺ αὐτὲς οἱ διαθέσεις μοῦ ἔρχονται πειὸ συχνά. Νοιώθω πὼς ἡ θέλησί μου ἀδυνατίζει. Φοβᾶμαι μήπως μιὰ μέρα ριχτῶ πάνω σὲ κανένα ἀπ'τὴ φαμίλια μου καὶ τοῦ μπήξω τό μαχαῖρι στὴ καρδιά ! Γιατρὲ ἦρθα νὰ μὲ σώσετε. Φοβᾶμαι τὸν ἑαυτό μου. Πρέπει νὰ μὲ γλυτώσετε !

Ὁ Λοσεντὰ μ'ἄκουγε μὲ τὴν μεγαλύτερη προσοχή.

Πῆτε μου παρακαλῶ, μοῦ εἶπε, δὲν παρατηρήσατε τίποτε συμπτώματα, προμηνύματα σχετικὰ μὲ τὲς κρίσεις ποὺ σᾶς ἔρχονται ;

— Ναί, ἀπήντησα. Αἰσθάνομαι πονοκέφαλο, τὸ μυαλό μου βσραίνει σὰν νὰ γυρίζῃ μέσα στὸ κεφάλι μου. Νοιώθω μιὰ στενοχώρια στὸ στῆθος μου.

—Πολὺ καλά, εἶπε ὁ γιατρός. Σᾶς βεβαιῶ πὼς αὐτὴ ἡ ἀρρώστεια σας γιατρεύεται εὔκολα. Ν'ἀκολουθήσετε τὴς ὁδηγίες ποὺ θὰ σᾶς δώσω καὶ θὰ γιατρευτῆτε..

Ἔγραψε μιὰ μεγόλη συνταγή, τὴν πῆρα καὶ τὸν εὐχαρίστησα θερμῶς. Τόν κορόϊδεψα. Τραλαλά !... .λαλά!. Μὰ γιατὶ ἔρχουνται πάντοτε στὸ στόμα μου αὐτὲς ἡ δύο λέξεις; Περίεργο !

Ἀκολούθησα τὶς ὁδηγίες τοῦ γιατροῦ, ἐννοεῖται, γιὰ τὰ μάτια !... Τὸ γραφεῖον μου γέμισε ἀπὸ μπουκαλάκια. Ἡ γυναῖκα μου ἐστενοχωρεῖτο μὰ τῆς ἔλεγα πῶς πηγαίνω καλλίτερα. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ τῆς ἔρριγνα καὶ μερικὲς ἄγριες ματιές. Ἐκείνη μὲ ρωτοῦσε τί ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπαντοῦσα ἀόριστα πράματα. Ἔτσι περάσανε τρεῖς μῆνες. Ὕστερα πῆγα πάλι στὸ γιατρό.

— Ἔ, λοιπόν ! μοῦ εἶπε μόλις μὲ κύτταξε ὀπὸ μακρυά, πιστεύω πῶς θᾶγινες καλά.

Ἐγὼ ἄρχισα νὰ κλαίω. Ἔπαιζα ἕνα θαυμάσιο ρόλο.

— Εἶμαι θῦμα τῆς κακῆς τύχης μου, τοῦ εἶπα. Δὲν γιατρεύθηκα καθόλου. Τὰ κρούσματα ἔγιναν πολὺ πειὸ συχνά. Ἀναγκάζουμαι νὰ φεύγω ἀπὸ τὸ σπῆτι μου καὶ νὰ γυρίζω στοὺς δρόμους γιὰ νὰ ἡσυχάσω λιγάκι. Μὰ τὸ κῦμα τὸ νευρικὸ αὐτὸ ἀναβαίνει, ἀναβαίνει καὶ μυρίζω παντοῦ αἷμα ! Κύριε, τοῦ εἶπα τέλος, σᾶς ζητῶ μιὰ γάρι.

— Εἶμαι στὰς διαταγάς σας, ἀπήντησε μὲ λυπημένη φωνή.

— Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ κλείσητε σ' ἕνα τρελλοκομεῖο.

— Μὰ γιατί ; ἀπήντησε μὲ ἄπορία.

— Γνωρίζω πῶς βρίσκομαι στὶς παραμονὲς μιᾶς νευρικῆς κρίσεως. Τὰ προμηνύματα εἶνε κάθε μέρα πειὸ δυνατά. Κλείσατέ με σ' ἕνα τρελλοκομεῖο, θὰ μὲ περιποιηθοῦν σὰν τρελλό, θὰ μοῦ κάμουν ψυχρολουσίας, θὰ μοῦ φορέσουν ζουολομανδύα. Ἐκεῖ θὰ γιατρευθῶ, βοηθήσατέ με, σώσατέ με,—τοῦ ἔλεγα καὶ ἔκλαιγα.

Ὁ γιατρὸς εἶχε συγκινηθῆ.

— Μόνο, τοῦ εἶπα, γιὰ νὰ μὴ ἀνησυχήσῃ ἡ φαμίλια μου, θέλω νὰ μὴ μάθῃ σὲ ποιὰ θέσι βρίσκομαι. Θὰ προφασιστῶ πῶς ἔχω νὰ κάμω ἕνα ταξειδάκι γιὰ ἐργασία καὶ πῶς θὰ λείψω δύο ἢ καὶ τρεῖς μῆνες. Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα θὰ τοὺς γράφω. Ἅμα ὁ νοῦς μου ἡσυχάζει καὶ σὰν γενῶ καλὰ θὰ ξαναγυρίσω στὸ σπῆτι μου καὶ θᾶμαι βέβαιος τότε πῶς δὲν θὰ σκοτώσω κανένα.

Ὁ γιατρὸς κύτταξε τὸν σφυγμό μου, μὲ στηθοσκόπησε καὶ μοῦπε στὸ τέλος πῶς ἔχω δίκιο, πῶς πάσχω ἀπὸ νευρασθένεια, ἡ ὁποία ὅμως γιατρεύεται. Δέχθηκε ἐπὶ τέλους νὰ μὲ βοηθήσῃ στὸ σχέδιό μου χωρὶς νὰ γνωρίζῃ, ὁ ἡλίθιος, τὸ σκοπό μου !... Μοῦ εἶπε πῶς θὰ μὲ κλείσῃ σ' ἕνα τρελλοκομεῖο ποὺ διευθύνει ὁ ἴδιος καὶ ἦτο βέβαιος πῶς σὲ δυὸ τρεῖς βδομάδες θᾶμουνα γιατρεμμένος. Ποτὲ δὲν πίστευα πῶς θὰ τὸν κορόϊδευα τόσο εὔκολα...

Γύρισα στὸ σπῆτι μου καὶ δὲν δυσκολεύθηκα νὰ πείσω τὴ γυναῖκαμου πῶς εἶνεἀνάγκη νὰ κάνω ἕνα ταξεῖδι. Κι'αὐτὴ ποὺ εἶχε παρατηρήσει μερικὲς παραξενιές μου, τώρα τελευταῖα, μοῦ εἶπε πῶς θὰ περάσουνε μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος καὶ ἄρχισε νὰ μ' ἑτοιμάζῃ.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ μπῆκα στὸ τρελλοκομεῖο. Ἤτανε πρώτης τάξεως καὶ σὲ καλὴ θέσι. Θὰ μοῦ κόστιζε πολλὰ βέβαια, ἀλλὰ δὲν σημαίνει.

Ἔμεινα δυὸ μῆνες μέσα. Μόλις περάσανε δέκα πέντε μέρες προσποιήθηκα μιὰ κρίσι νευρικὴ καὶ ὥρμησα πάνω σ' ἕνα νοσοκόμο νὰ τὸν πνίξω. Μὲ τιμωρήσανε μὲ ψυχρολουσίες. Ὁ γιατρὸς κάθε μέρα μὲ ἐξήτοζε καὶ μ' ἐβεβαίωσε τέλος πῶς ἔγινα πειὰ καλά. Γέλασα μέσα μου γιατὶ τὸν κορόϊδεψα ἔτσι χοντρά.

Μιὰ μέρα μοῦ εἶπε νὰ γυρίσω στὸ σπῆτι μου, γιατὶ δὲν εἶχα πειὰ τίποτα. Τὸν παρεκάλεσα νὰ μ' ἀφήσῃ ἀκόμη ἕνα μῆνα μέσα στὸ τρελλοκομεῖο καὶ τὸ δέχτηκε γιὰ περισσοτέρα ἀσφάλεια. Τέλος γύρισα σπῆτι μου. Ἡ γυναῖκα μου, ἡ κουνιάδα μου, τὰ παιδιὰ καὶ οἱ φίλοι μου, γιορτάσανε γιὰ τὸν καλό μου ἐρχομό. Τοὺς εἶπα πῶς ἔκανα ἄλλαγὴ ἀέρος, γιατὶ μοῦ πονοῦσε τὸ στῆθος μου καὶ τὸ χάψανε.

Σὰν περάσανε τέσσερες μῆνες, ἀποφάσισα νὰ ἐκτελέσω τὸ σχέδιό μου γιὰ τὴν ἀπόκτησι τοῦ μισοῦ ἑκατομμυρίου. Ἡ κουνιάδα μου καθότανε ἀριστερά μου στὸ τραπέζι καὶ ἕνα βράδυ τῆς ἔμπηξα τὸ μαχαῖρι στὴ καρδιά της ! Τὴν σκότωσα ! Ἔβγαλα ὕστερα κάτι τρομερὰ οὐρλιάσματα, σὰν θηρίο καὶ σωριάστηκα κατὰ γῆς. Ἔτσι φάνηκε πῶς μ' ἔπιασε κάποια κρίσις. Ὅταν τέλος ξαναῆρθα στὸν ἑαυτό μου, ἄρχισα νὰ κλαίω...

Ἡ ἀστυνομία μὲ συνέλαβε. Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ τὴν αἰτία τοῦ φόνου πορὰ μόνον ὁ γιατρὸς Λοσεντά. Δυστυχῶς αὐτὸς ἔλειπε ἀπ' τὸ Παρίσι καὶ ἡ ἀνάκρισις ἐξανολούθησε. Εἶπα στὸν ἀνακριτὴ πῶς τὴν χτύπησα ἄθελα, πῶς μ' ἔσπρωξε μιὰ μυστικὴ δύναμις, πῶς ἔπασχα ἀπὸ νευρασθένεια. Ὁ ἀνακριτὴς μοῦ ἀπήντησε πῶς κάνω ἐπίτηδες τὸν τρελλὸ καὶ πῶς αὐτὸ δὲν περνοῦν !...

Τότε σὰν νὰ ἐντράπηκα γιὰ τὴν ὑποψία τοῦ ἀνακριτοῦ, τοῦ εἶπα νὰ καλέσῃ τὸν γιατρὸ Λοσεντά, καὶ τὸν ἔφερε ἀμέσως στὴν ἀνάκρισι.

Ὁ γιατρὸς τοὺς διηγήθηκε ὅλη τὴν ἱστορία μου μὲ εἰλικρίνεια, πῶς ἔκαμε τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ πολεμήσῃ τὴν ἀρρώστεια μου καὶ πῶς μ' ἔβαλε στὸ τρελλοκομεῖο, ἀπέδειξε δὲ ἀπὸ διάφορα συγγράμματα φρενολόγων ἰατρῶν ὅτι ἔπασχα ἀπὸ μονομανία νὰ σκοτώσω ἀνθρώπους !...

Ἐπειδὴ ἤμουν πλούσιος καὶ γνωστὸς γιὰ νὰ μὴ κατηγορηθῆ ὁ ἀνακριτὴς πῶς φέρθηκε μεροληπτικῶς μὲ παρέπεμψε στὸ κακουργιοδικεῖο.

Ἡ ἀπολογία μου εἶτανε πολὺ εὔκολη. Μὲ ἀθωώσανε παμψηφεὶ μὰ γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο μὲ καταδικάσανε νὰ μείνω στὸ τρελλοκομεῖο ὅσο καιρὸ ἀποφασίσουν οἱ γιατροί.

Στὸ μεταξὺ ἡ γυναῖκα μου κληρονόμησε τὴν ἀδερφή της καὶ τώρα τό ἕνα ἑκατομμύριο ἔγινε ὅλο δικό μας. Κανένας δὲ σκέφτηκε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, μόνον ἐγὼ τὸ σκέπτομαι.

Ὁ Λεσεντὰ ἐδήλωσε στὸ δικαστήριο πῶς ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ μοῦ περάσουνε αὐτὲς οἱ τρομερὲς κρίσεις καὶ νὰ γιατρευτῶ ὅλως διόλου. Καὶ μὲ κλείσανε στὸ τρελλοκομεῖο.

Εἶμαι μέσα... γελῶ... θὰ μὲ κρατήσουνε ἐδῶ μέσα ἕνα χρόνο. Ἕνα χρόνο μὰ κέρδισα μισὸ ἑκατομμύριο ! Τὸ πῆρα ! Καλὸ εἶνε... Τραλαλά. . Τραλαλά ! Πῶς τοὺς τύλιξα ὅλους ! Χά ! χά ! τραλαλά... Τί σημαίνει αὐτὸ τὸ τραλαλά ; Γιατί μοῦργεται στὸ στόμα ; Διψῶ... χούμ, χούμ... Εἶμαι ἕνας βάθρακας !... Ὁ γιατρὸς ἔχαψε τὴν ἱστορία μου !... Τραλαλά... Θὰ ὁμολογήσετε ὅμως πῶς ἤτανε καλὰ σχεδιασμένη !... Χά ! χά ! Κορόϊδεψα καὶ τὴν τρέλλα... Χρειάζεται κουράγιο... Τραλαλά... Καί ἂν ἡ τρέλλα θελήσῃ νὰ ἐκδικηθῆ ; Μπᾶ ! Μπᾶ ! Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος... Ἔχω σωστὸ τὸ μυαλό μου... Δὲν εἶμαι τρελλός ! Τὸ ξέρω καλά, τοὺς ἔβαλα ὅλους στὸ σακκί... Χόν, χόν. ντό, ντό, ρέ. μί. φά !... Εἶμαι ὁ Αὐτοκράτωρ !... Τραλαλά... Τὸ πουλάκι πέταξε !... Χόν ! χόν !... Κολὴ μέρα, κυρία... Ψυχρολουσία: ὄχι, ὄχι ! δὲν θέλω... βοήθεια... Ἄχ ! πῶς πονεῖ τὸ κεφάλι μου ! Τί ζάλες ποὺ ἔχω ! Θολώνουν τὰ μάτια μου ! Αἷμα ! Αἷμα ! Ὄχι, δὲν εἶμαι τρελλός. Τρὰ—λὰ—λά !...

JULES LERMINA

ΑΡΧΑΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

[Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς αἰσχροκερδεῖς]

Ζηλευτὸ πρᾶγμα ὁ πλοῦτος. Τίμιον ὅμως καὶ θαυμαστὸν ἡ δικαιοσύνη.	**Λυκοῦργος**
Κανεὶς δίκαιος δὲν ἐπλούτισε γρήγορα.	**Μένανδρος**
Κέρδος αἰσχρόν, βαρὺ κειμήλιον.	**Περίανδρος**
Ἐλπὶς κακοῦ κέρδους, ἀρχὴ ζημίας.	**Δημόκριτος**